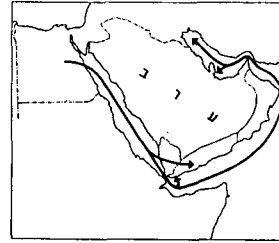


מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?

האם "מדרום תיכתחנה הצרות"? אם נדון לפי סקירתו של א. סופר על "דרום-ערב" (עמ' 3) — הרי בעקבות ההחלטה רבת-המשמעות של בריטניה לנטוש את דרום-ערבה של ערב, ונוכח סימן-השאלה הגדול המוטל עתה על "קרן-אפריקה" בשל "בעיית-גיבוטי", מסתמנת כנראה אפשרות, כי מוצאנו אל מרחבי האוקיינוס ההודי (קרי — אפשרויות הקשר עם ארצות אסיה — ולא רק עם) יועמד במבחן לא רק במיצרי טיראן שבפי מפרץ-אילת אלא אף במיצרי באב-אל-מנדב ובסביבתם. אָמר פעם מדינאי בריטי: "הרוצה להבין מצבים מדיניים וצבאיים לאשורם — עליו להתבונן במפות גדולות". דומה, כי לאנשי-בטחונה של ישראל מוטב עתה להרים כוונת-מבטם גם אל מעבר ל"אחד למאה אלף"; ומן הראוי להסתכל פעם-פעמיים גם דרום.



היה היו, ואולי אף ישנם, צבאות בעולם לפי הנוסח של "חייב החייל (או — קצין מן הווטרנים-יותר) לפחד ממפקדו יותר משיפחד מן האויב; וכך יצא". האמנם זה ה"אנימאמין" הצבאי הנכון כיום? אולי יש להכניס תיקון "קטן": "לכבד רצון מפקדך, לסייע בידיו ככל שתוכל — ולפתר" בראש-וראשונה בפני משהו שונה, בפני האמת שלך? בואת דנים שני המאמרים הכלולים בכתורת "טרכים של קצין". אל"מ מ. גור, שהיו לו הודמנויות לחוש מקרוב בעיות עיצוב-דמותם של קצינים-מטה ושל מפקד, מעלה (עמ' 11) "ההוריים על קצין-המטה"; לעומתו קצין השריון האמריקאי קפ' ד. מור עמד בבטאון החיל "ארמור" על השאלה כיצד מבטיחים כי ההזנה החוזרת, מן המבצע אל מי שהטיל עליו את המשימה — כלומר, מלאכת הדיוח — תהיה נאמנה ומציאותית. שיהם "שמו את האצבע" על בעיות ראשונות-במעלה בחייו ובפעלו של כל צבא. יש לקוות, כי המאמרים יזכו להדים ולהגובות (בכתב!) של קוראי "מערכות".



תוך שיגרת ההדרכה והאימוץ, לא תמיד פנויה הרעת להתבונן היטב במהלכם ובתוצאותיהם של אלה — ולשאל את השאלה: "היכן כאן העיקר?" ודאי, ההדרכה — ככל פעילות — המורכבת לא רק מדברים עיקריים. אם את הדגש הנכון בהדרכה אפשר לשים רק כאשר מוגדרים וברורים אותם "דברים עיקריים". לכן נתכוון אל"מ ג' במאמרו על אימונם של חפעיילי ציוד טכני (עמוד 20). אל"מ ג' מדבר רק על קו-היכוון היסודיים בהכשרת סוג זה של אנשי-צבא, החיוני בצבא בזמננו. יש להניח, כי בעקבות מאמר זה עוד תבוא הארה דומה של מגמות-ההכשרה הרצויות גם בתחומים האחרים של פעילות-צבאית.



אמר פעם נפוליון: "במלחמה — כל דבר פשוט; אך אפילו הפשוט ביותר שבה הוא קשה עד מאוד". האם זוהי אמת לגבי גנרלים בלבד, או שזוהי אמת-המציאות של כל מפקד בצבא בזמננו (החל ב"מ"מ, ובמצבים לא-מעטים אף ב"מ"כ; לא כל שכן מפקדי פלוגות וגדודים). וזאת — ודאי לא פחות מבימי נפוליון? הצרה היא, שקצין הוא כאותו רופא-שיניים, או כירורג, המתכונן שנים-על-שנים — אך ניתוח "של אמת", המכריע בדרך-כאשי-צבא, ייקרא הוא לעשות (ודאי — לפתע) רק אי-פעם, מבלי שהיתה לו מעולם הזדמנות להתנסות בו בדרך שחעבר לתרגיל ולמשחק-מלחמה. נפוליון השיא (וקיים) עצה: "קראו על מעשי-מלחמה שהיו". מתחת לכותרת, "למפקד" יינתנו ב"מערכות" בקביעות, "לקחי-קרבות" — המיועדים לרמות שבין כיתה מוגברת לגדוד — ובהם, "דיווחים" של צד זה או אחר, בפעולות שונות במלחמות שהתחוללו בעשרות-השנים האחרונות; כלומר — במצבים שבהם החימוש, כושר-השליטה ו"טכניקת-הקרב" היו דומים ביסודם לאלה של צד זה או אחר בפעולות שונות במלחמות שהתחוללו בעשרות-השנים האחרונות; של זמננו. הנושא המגוש הפעם — "לכידת מצדית", על רקע של זירת-המזרח (הגרמנית הרוסית) במלחמה השנייה — הוא בסיסי ו"פשוט" (ומאוד לא-קל) בשביל כל קצין-רגלים, כולל אף מש"ק בכיר, והבנתו חיונית אף לשריון-המסייע (או המסתייע ברגלים) ולחילות התותחנים וההנדסה. המערכת מעוניינת לשמוע מקצינים, וכיחוד מהזוטרים שבהם — מה נתנו להם פרקיי-הלימה אלה או אחרים, ומה חסר למיצוי "לקחם של אחרים" הנמסר בפרקים אלה.



בפעם החמישית, מאז החלה "מערכות" לצאת לאור לפני 27 שנים, (לקראת ראשית השנה-האזרחית החדשה) מוגש לקוראים, "מפתח" לתוכנו של החוברות. הוא ערוך לגליונות קס"ב-ק"פ (מספטמבר 1964 — ועד לינואר 1967). מבנהו — כמבנה הקודם, אך יש בו חידוש: צורפה גם רשימת המאמרים לפי שמות המחברים — לתועלת הקוראים (ולהנאת בעלי-המאמרים...). בכתבי-עת קובעת, לכאורה, המלה עת: דברים שנועדו לעתם. אך בירחונים מקצועיים ולימודים (בחקל ניכר של התוכן) מסוג "מערכות" ישנו ערך קיים לרבים-רבים מן המאמרים והסקירות. רק "מפתח" מסודר ומעורכן מאפשר לקורא המבקש סימוכין, ללומד הוקיק לחומר לביסוס עבודתו, לקצין המשתלם בתחום זה או אחר של המעשה או הידע הצבאיים, למצוא את הנחוץ להם — ולמצאו באופן תכליתי ומהיר. והרי לנוחותם, רשימת "המפתחות" הקודמים ל"מערכות" ול"צקלון" [ולשלוות החיליות: "מערכות-שריון", "מערכות-הפסל", "מערכות-חימוש" — אם כי, עדיין, לא ל"קשר ואלקטרוניקה", שהתחיל מופיע רק לפני זמן מועט]: 1942, 1955, 1961, 1964.



מי ומה בחוברת? מי ומה בחוברת?